

רשות ניירות ערך
ISRAEL SECURITIES AUTHORITY
מחלקת תאגידיים www.isa.gov.il

ינואר 2017

החלטת אכיפה חשבונאית 17-2

נושא ההחלטה:

סיווג הלוואות מתאגידיים פיננסיים במסגרת התחייבויות שוטפות בדוח על המצב הכספי.

תאריך ההחלטה:

מאי 2015.

סוג ותאריך הדיווח:

דוחות כספיים לרבעון שני ושלישי לשנת 2014, ולשנה שהסתיימה ביום 31 בדצמבר 2014.

תיאור המסכת העובדתית והטיפול החשבונאי שיושם על ידי החברה:

החברה נטלה הלוואות מתאגידיים פיננסיים, והתחייבה לעמוד במספר אמות מידה פיננסיות, ביניהן יחס חוב פיננסי נטו ל- EBITDA (להלן - "אמת המידה הפיננסית"). בשל השפעות עונתיות, אמת המידה הפיננסית נבדקת על ידי התאגידיים הפיננסיים פעמיים בשנה: ביום 31.03 וביום 30.09 של כל שנה, על פני תקופת ההלוואות.

ליום 31.03.14 החברה לא עמדה באמת המידה הפיננסית, ומשכך סווגו ההלוואות כהתחייבויות שוטפות בדוחות הכספיים לאותו מועד (להלן - "מועד הפרה").

בחודש מאי 2014, לאחר תאריך המאזן, קיבלה החברה אישור מהתאגידיים הפיננסיים לפיו אמת המידה הפיננסית לא תבחן במועדים הקבועים בשנת 2014 (בחודשים מרץ וספטמבר, כאמור) אלא תבחן בסוף חודש מרץ 2015 (להלן - "הדחיה" או "הארכה").

לאור הדחיה שהתקבלה, בדוחותיה הכספיים של החברה לימים 30.06.14, 30.09.14 ו-31.12.14, סווגו ההלוואות במסגרת ההתחייבויות הלא שוטפות על אף שהחברה לא עמדה באמות המידה הפיננסיות. לעמדת החברה, היא מלכתחילה לא הפרה את אמת המידה הפיננסית היות והתאגידיים הפיננסיים אישרו שלא יבחנו אותן במועדי דוחות אלה, ולכן המקרה אינו נכנס לתחולת סעיף 74 לתקן חשבונאות בינלאומי 1, הצגת דוחות כספיים (להלן - "התקן").

לעמדת החברה, השגת הדחיה אינה מהווה קבלת ארכה מהתאגידיים הפיננסיים לעמידה באמת המידה הפיננסית, כי אם ניתור זמני על הדרישה לעמוד באמת המידה הפיננסית. זאת, משום

שבדין ודברים שנוהל עם התאגידים הפיננסיים הוסכם כי אמת המידה הפיננסית שנקבעה למועדים מרץ וספטמבר 2014 לא תיבחן, אלא הבחינה תתחדש בחודש מרץ 2015. לעמדת החברה, אישור זה, אשר כאמור התקבל לפני מועד המאזן ליום 30.06.14, מהווה ניתור על עמידה באמת המידה הפיננסית ואינו מהווה קבלת ארכה לעמידה בהן. מכיוון שכך, החברה כלל אינה נמצאת בהפרה מול התאגידים הפיננסיים.

החברה הוסיפה עוד כי ממילא הדחיה ניתנה לתקופה של 12 חודשים מהמועד האחרון בו חושבה אמת המידה הפיננסית (31 במרץ 2014) ולכן במהלך התקופה של 12 חודשים לאחר מועד ההפרה, המלווים אינם יכולים לדרוש פרעון מיידי. לכן, לגישת החברה, הסיווג הנאות של ההלוואות הוא במסגרת ההתחייבות הלא שוטפות¹.

החלטת סגל הרשות:

לעמדת סגל הרשות, סיווג ההלוואות על ידי החברה במסגרת התחייבויות לא שוטפות, חלף סיווגן כהתחייבויות שוטפות, בדוחות הכספיים לרבעון השני והשלישי לשנת 2014 וכן בדוחות הכספיים לשנת 2014, אינו נאות.

בסיס להחלטה:

סעיף 69(ד) לתקן קובע כי ישות תסווג התחייבות כשוטפת אם אין לה זכות בלתי מותנית לדחות את הסילוק של ההתחייבות למשך תקופה של לפחות 12 חודשים לאחר תקופת הדיווח.

סעיף 74 לתקן קובע כי כאשר ישות מפרה בסוף תקופת הדיווח, או לפני תאריך זה, תנאי של הסכם הלוואה לזמן ארוך, וכתוצאה מכך ההתחייבות הופכת להיות עומדת לפרעון לפי דרישה, עליה לסווג את ההתחייבות כשוטפת, גם אם המלווה הסכים, לאחר תקופת הדיווח ולפני האישור של הדוחות הכספיים לפרסום, לא לדרוש תשלום כתוצאה מההפרה. סעיף 74 מוסיף ומנמק כי יש ליישם טיפול זה משום שבסוף תקופת הדיווח אין לישות זכות בלתי מותנית לדחות את הסילוק של ההלוואה למשך 12 חודשים לפחות לאחר תאריך זה.

עם זאת, סעיף 75 לתקן קובע כי יש לסווג את ההתחייבות כלא שוטפת אם המלווה הסכים עד סוף תקופת הדיווח לספק ארכה (grace) שמסתיימת לפחות 12 חודשים לאחר תקופת הדיווח, שבמהלכה יכולה הישות לתקן את ההפרה ובמהלכה המלווה אינו יכול לדרוש פרעון מיידי.

על בסיס סעיפים אלה, לעמדת סגל הרשות, על החברה לבחון בכל מועד דוחות כספיים האם קיימת לה זכות בלתי מותנית לדחות את מועד הסילוק למשך 12 חודשים לפחות מסוף תקופת הדיווח.

במקרה דנן, במסגרת ההסכם מול התאגידים הפיננסיים מחודש מאי 2014 כמפורט לעיל, הוסכם כי נתוני מרץ 2015 יבחנו לפי אמת המידה הפיננסית המקורית שנקבעה למועד בדיקה זה (היינו, לא חל כל שינוי באמת המידה הפיננסית הנדרשת). יוצא אפוא שבמהות, התאגידים הפיננסיים דחו את מועד בדיקת אמת המידה הפיננסית לתקופה שאינה עולה על 12 חודשים.

---

¹ יצוין כי בכל אחד ממועדי הדוחות הכספיים האמורים צפתה החברה כי ביום 31.3.15 היא תעמוד באמת המידה הפיננסית.

יודגש כי עצם העובדה שהחברה אינה נבדקת במהלך תקופת הארכה שניתנה לה, אינה דומה לעמידה באמת המידה הפיננסית. לכן לאחר מועד ההפרה, ולשם סיווג ההלוואות כלא שוטפות, יש להגיע למסקנה כי החברה אינה מפרה את אמות המידה הפיננסיות שנקבעו לה, היינו עומדת בהן, או להראות כי קיימת לה זכות בלתי מותנית לדחות את מועד הסילוק למשך 12 חודשים לפחות מסוף תקופת הדיווח.

בנסיבות המקרה, לאחר מועד ההפרה, לא עלה בידי החברה לתקן את ההפרה ולעמוד באמת המידה הפיננסית במועדי הדוחות הכספיים לימים 30.06.14, 30.09.14 ו- 31.12.14 ולפיכך החברה עדיין נחשבת כמי שמפרה את אמת המידה הפיננסית באותם מועדים. לכן, הגם שלאותו מועד אושרה לחברה דחייה לבחינת העמידה באמות המידה, חל סעיף 74 לתקן הקובע כי "כאשר יישות מפירה... עליה לסווג את ההתחייבות כשוטפת, גם אם המלווה הסכים... לא לדרוש תשלום כתוצאה מההפרה...".

יש לציין בהקשר זה כי על אף טענת החברה, על מנת לסווג התחייבות כלא שוטפת בהתאם לסעיף 75 לתקן, תקופת הארכה צריכה להיות 12 חודשים ממועד הדיווח ולא ממועד ההפרה. במקרה זה, הארכה אושרה לתקופה של 12 חודשים ממועד ההפרה, שהיא קצרה מ-12 חודשים ממועדי כל אחד מהדוחות הכספיים לימים 30.06.14, 30.09.14 ו- 31.12.14.

יוצא אפוא, כי בכל אחד מהמועדים האמורים מצב ההפרה של החברה את אמת המידה הפיננסית לא השתנה ביחס למועד ההפרה, וכן לא הייתה לה זכות בלתי מותנית לדחות את מועד הסילוק של ההלוואות למשך 12 חודשים לפחות לאחר מועד המאזן. **על כן, לעמדת סגל הרשות, היה על החברה לסווג את ההלוואות כהתחייבויות שוטפות במסגרת הדוחות הכספיים לימים 30.06.14, 30.09.14 ו- 31.12.14.**

תיאור התיקון:

החברה קיבלה את עמדת סגל הרשות כמתואר לעיל וביצעה התאמה בדרך של הצגה מחדש של מספרי השוואה בדוחותיה הכספיים לרבעון הראשון והשני לשנת 2015, על מנת לשקף בהם את אופן הסיווג הנאות של ההלוואות. בהתאם, הוצגו ההלוואות במסגרת ההתחייבויות השוטפות חלף הצגתן כלא שוטפות בדוח על המצב הכספי.